บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ผู้ศึกษาสามารถสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้คือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) ดังนั้นเพื่อให้ได้คำตอบในงานศึกษาตามวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษาจึงกำหนดสมมติฐานในการศึกษาด้วยสมมติฐานที่ 1, สมมติฐานที่ 2, สมมติฐานที่ 3,สมมติฐานที่ 4,สมมติฐานที่ 5,สมมติฐานที่ 6 ,สมมติฐานที่ 7 การทดสอบสมมติฐานแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) แบบรวม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) แบบรายปี

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) แบบรวม

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรจากการเดินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.418 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.866 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.563 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.424 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.796 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 7 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.719 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 8 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 9 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.387 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 10 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.754 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 11 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.551 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 12 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.409 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 13 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.796 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 14 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.719 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 15 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 16 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า กำไรจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 17 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า กำไรต่อหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 18 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.928 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 19 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.850 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 20 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.063 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 21 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวมพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.226 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) แบบรายปี

ปี 2552

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.872 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.558 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.052 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.542 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.492 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.597 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 7 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.561 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 8 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกระแสเงินสดจากการกิจกรรมดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.946 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 9 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.529 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 10 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.059 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 11 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.448 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 12 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.500 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 13 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.629 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 14 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.552 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 15 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 16 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 17 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 18 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.807 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 19 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.308 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 20 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.055 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 21 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือห้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.552 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

ปี 2553

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.291 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.342 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นใน

การปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.672 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.366 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.757 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.716 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 7 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.459 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 8 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกระแสเงินสดจากรรมดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.328 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 9 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึง

กำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.296 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 10 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.630 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 11 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.411 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 12 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.781 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 13 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพยืในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.692 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 14 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.629 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 15 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 16 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 17 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.407 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 18 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 19 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.556 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 20 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.560 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 21 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.561 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

ปี 2554

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้าของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.380 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.274 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.617 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.930 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.872 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่

คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.461 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 7 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.579 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 8 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.577 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 9 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.246 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 10 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.637 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 11 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.739 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 12 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไร

สุทธิในการปรับปรุงายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.777 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 13 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.618 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 14 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.637 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 15 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 16 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 17 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.200 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 18 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.156 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 19 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.136 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 20 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.761 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 21 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.547 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

ปี 2555

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.189 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.537 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นใน

การปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.623 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.843 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.658 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.358 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 7 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.278 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 8 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.166 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 9 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึง

กำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.481 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 10 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.658 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 11 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.815 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 12 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในกรปรับปรุงรายการคงคเงของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.638 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 13 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.350 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 14 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.279 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 15 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 16 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 17 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.433 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 18 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.239 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 19 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.281 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 20 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.873 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 21 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่

คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.831 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

ปี 2556

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกระแสเงินสดจากในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.183 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.908 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.855 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.430 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.433 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.258 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 7 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 1 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.134 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 8 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.214 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 9 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรจากการดำเนินงานในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.871 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 10 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงกำไรต่อหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.916 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 11 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรขั้นต้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.417 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 12 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตรากำไรสุทธิในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.420 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 13 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.221 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 14 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.111 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 15 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กระแสเงินจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 16 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 17 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า กำไรต่อหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 18 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 19 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตรากำไรสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 20 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.377 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 21 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายปีพบว่า อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการตามตัวแบบที่ 3 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากกิจการไม่คำนึงถึงอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นในการปรับปรุงรายการคงค้างของกิจการ ระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.178 ซึ่งมีค่ามากกว่าความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ที่ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ ซึ่งประกอบด้วย กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน กำไรจากการดำเนินงาน กำไรต่อหุ้น อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น โดยใช้วิธีทางสถิติ พบว่า ผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการมีความสัมพันธ์ต่อรายการคงค้างของกิจการบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) คือ กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างของกิจการ กำไรจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการ กำไรต่อหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการ อัตรากำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการ อัตรากำไรสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อรายการคงค้างของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จิรบุษ สันโดษ (2548) พบว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% กำไรสุทธิและระดับความสัมพันธ์ของกำไรสุทธิของกิจการกับอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ ในทางตรงกันข้าม กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายการคงค้างของกิจการ การศึกษานี้ยังพบอีกว่าตัวแปรควบคุมซึ่งประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ

ขนาดธุรกิจ และมูลค่าของรายการคงค้างปีก่อนมีระดับนัยสำคัญทางสถิติสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการอีกด้วย

ผลการดำเนินงานทางการเงินมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ คือ การปรับปรุงรายการคงค้างจะเป็นไปในทิศทางทางใด จะมากขึ้นหรือน้อยลงอย่างไร จะเป็นผลมาจากผลการดำเนินงานของกิจการ ซึ่งประกอบด้วย กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน กำไรจากการดำเนินงาน กำไรต่อหุ้น อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรสุทธินั่นเอง

ผลการดำเนินงานทางการเงินมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้มีส่วนในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายการบัญชี รวมถึงการปรับปรุงรายการต่างๆ ของกิจการ ดังนั้นเพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางที่เอื้อประโยชน์ต่อตนเองและองค์กรจึงอาจใช้ข้อสมมติทางการบัญชีที่เปิดโอกาสให้สามารถปรับปรุงรายการคงค้างต่างๆได้ เพื่อทำให้ผลการดำเนินงานของกิจการมีแนวโน้มที่ดีขึ้น หรือเป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ทำให้ผู้วิจัยคิดว่าการกระทำเช่นนี้อาจส่งผลต่อคุณภาพกำไรของกิจการ คือ ผลการดำเนินงานหรือกำไร (ขาดทุน) สุทธิที่นำเสนอต่อสาธารณชนอาจไม่ใช่กำไรที่แท้จริงซึ่งสะท้อนมูลค่าผลการดำเนินงานของกิจการ เพราะจำนวนรายการสุทธิรายการนี้อาจผ่านขั้นต้อนการบริหารจัดการกำไรให้เป็นไปในแนวทางที่ดีหรือไม่ดี แล้วแต่วัตถุประสงค์ที่ผู้บริหารหรือกิจการตั้งใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1.1 การศึกษาในอนาคต ผู้ศึกษาท่านอื่นอาจทำการศึกษาโดยตัวแปรอื่นที่อาจจะส่งผลต่อรายการคงค้างของกิจการหรือไม่ เช่น ระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรอุตสาหกรรม ระยะเวลาในการแสดงความเห็นของผู้สอบบัญชี ประเภทของสำนักงานสอบบัญชี

1.2 การศึกษาในอนาคต ผู้ศึกษาท่านอื่นอาจทำการศึกษาเป็นรายไตรมาส เพื่อให้สามารถสะท้อนความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น